

зробити висновки, що утисків у професійній діяльності зазнають в основному жінки. Гендерна нерівність є також поширеною у сімейній та політичній сферах.

Здійснивши аналіз гендерної нерівності у професійній сфері за допомогою анкетного опитування представників силових структур, які мали трудовий досвід до вступу на службу, ми з'ясували, що сьогодні силові структури базуються на принципі гендерної рівності.

Дослідження також показало, що частина респондентів стикалися з проявами дискримінації за ознакою статі у професійній діяльності безпосередньо. Найчастіше утисків зазнають жінки під час приймання на роботу, що пов'язано з тим, що жінкам доволі часто необхідно поєднувати виконання домашніх обов'язків та професійної діяльності. Гендерна нерівність у суспільстві підтримується завдяки існуванню стереотипів та низькому рівню зацікавленості населення у її вирішенні, а також низькій освіченості щодо проявів та існування гендерної дискримінації. Дослідження гендерної проблематики є актуальним, тому матиме перспекцію на нашу майбутню наукову діяльність.

Миронова Алевтина Сергіївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
ННІ № 1 Національної академії внутрішніх
справ

Науковий керівник: доцент кафедри
юридичного документознавства ННІ № 1
Національної академії внутрішніх справ
Клименченко С. Д.

ФЕНОМЕН СЛЕНГУ ЯК ЛІНГВІСТИЧНОГО ЯВИЩА В МОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Мова – цілісна та взаємозумовлена система, яка перебуває в постійній динаміці, має здатність знаходити нові та вдосконалювати старі форми для передачі інформації. Одним із завдань сучасної лінгвістики є необхідність пояснити, чим зумовлене породження й використання тих чи інших одиниць мови.

Невід'ємним джерелом літературної мови є розмовне мовлення, лексика якого різноманітна. Це пояснюється тим, що мовні одиниці не обмежуються рамками побутових тем, повсякденних реплік. Під час спілкування можуть використовуватися наукові терміни, запозичені слова, стилістично забарвленні лексеми, просторіччя, діалекти та жаргони. З часом деякі слова з розмовної лексики стають літературними.

Однім із складників розмовної лексики виступає сленг. Сленгові лексеми – це не шкідливе утворення мови, яке вульгаризує усну мову, а органічна та деякою мірою необхідна частина цієї системи.

Дослідженню сленгу приділяло увагу багато мовознавців: В. Хом'янов, Т. Нікітіна, Ю. Шевельов, Л. Нікольський, І. Ющук, В. Бондалетов, О. Горбач, Л. Ставицька, О. Тараненко, В. Балабін, Т. Ілік, В. Винник, Д. Ганич, С. Єрмоленко та інші.

Уперше сам термін «slang» було зафіксовано в 1750 році зі значенням «мова вулиці». Мова сучасного міста – це складна лінгвістична система, якій притаманні ознаки віку, території та соціальної групи. Лексичний шар сленгу поділяється на дві групи – сленг загальний і сленг спеціальний. Сленг загальний є загальноновживаним і зрозумілим для носіїв мови, а спеціальний сленг використовується у вузькій сфері та пов'язаний із різними професійними, соціальними групами. Сленг використовують не лише члени молодіжних об'єднань, а й підлітки, студенти, курсанти, які не належать до якоїсь групи. Таким чином, елементи сленгу, які не зникають з ужитку, а стають частиною нормативної літературної мови, можуть змінювати свій емоційно-оцінний характер. Наприклад, «халтура» спочатку вживалася музикантами в значенні підробітку, сьогодні – це неякісно зроблена робота, непрофесійність.

Спостерігаючи за мовним середовищем здобувачів вищої освіти Національної академії внутрішніх справ, можна помітити, що основним у мовній діяльності курсантів є спроба користуватися словом, як засобом ствердження своєї інтелектуальної сили, що стає ознакою авторитету в колективі, та намагання шукати адекватні способи передачі своїх думок. Сленг курсантів і сленг підлітковий має безліч спільних слів, за якими стоять однакові поняття.

До таких слів належать: назви спорідненості, свояцтва, родинних стосунків: батьки – предки; назви осіб: гарна дівчина – хуна, дівчина (іронічно) – баба; назви осіб за родом діяльності, фахом: викладач – препод; назви осіб за зовнішніми ознаками: руда людина – море горить, людина з великими вухами – чеба; назви осіб за оцінкою їхньої діяльності: брехлива людина – андерсен; назви частин організму людини: нога – лабисько, ноги – копита, рот – пасть, голодний шлунок – вакуум; назви предметів харчування і страв: їжа – хавчик та інші.

Проте серед сленгових утворень, слід виділити саме сленг курсантів, як окрему групу. Мову курсантів характеризує ряд специфічних рис: простота, динамізм, слабка відмежованість від загальнолітературної лексики. Найчисельнішу групу становить вузькоспеціальний сленг, використовуваний тільки в певних ситуаціях.

Цей вид сленгу не є достатньо зрозумілим широким масам. Сьогодні про нього можна говорити як про явище, яке насичене різноманітними одиницями номінування, способами та засобами творення, багатою образністю й конкретністю.

Наприклад:

Автоматчик – курсант, який отримав залік або минулий іспит «автоматом», без здачі – внаслідок відмінної успішності протягом семестру або з інших причин; **бігуни** – полегшені чоботи, які використовуються при здачі нормативів з бігових видів спорту; **зальотчик** – порушник дисципліни, який попався; **заточити** – швидко з'їсти; **затиснути** – виконати команду «відбій»; **застрягати** – зайти попоти чаю під час самопідготовки до сусіднього класу; **каптерщик** – начальник складу; **комод** – командир відділення; **коменда** – Комендатура; **мамлей** – молодший лейтенант; **палуба** – підлога; **перебирання** – стіна; **старлей** – старший лейтенант; **самохід** – самовільна відсутність (самоволка) з розташування; **сампо** – самостійна підготовка – час, виділений в розпорядку дня для підготовки домашнього завдання; **секретчик** – курсант, відповідальний за доставку на заняття навчально-методичних матеріалів; **хліборізка** – спеціальне приміщення на кухні для оброблення та роздачі хліба; **чіпок** – курсантське кафе; **шланг** – хитрий, ледачий, ухилятися від завдань; **шконка** – ліжко; **шкентель** – закінчення ладу.

На ступінь поширеності сленгу серед здобувачів вищої освіти Національної академії внутрішніх справ впливають такі чинники, як вік, місце проживання, рівень освіти, засоби масової інформації, можливість або неможливість використання словесних засобів спілкування та ін.

Висновок. Поняття сленг можна трактувати, як 1) нелітературну лексику, тобто таку, яка є за межами літературної мови; 2) яка функціонує переважно в усному розмовному мовленні; 3) являє собою прошарок фамільярної лексики у певній галузі; 4) є розмовним варіантом професійного мовлення; жаргоном;

Курсантський сленг характеризується прозорістю своїх меж, здатністю приймати та пропускати крізь себе величезну кількість слів, збагачуючи тим самим словник мови новоутвореннями, оригінальними в плані семантики і комбінаторики.

Важливим чинником у творенні сленгу є спорідненість осіб за інтересами, та уподобаннями. Функціонування серед різних вікових груп підлітків дає можливість досліджувати та вивчати цей мовний феномен, що дозволяє прослідкувати за динамікою розвитку української мови.